

Въглецарьтъ и мечката.

(Басня).

Единъ въглецарь отишълъ въ гората да гори въглища. Тамъ той се сприятелилъ съ една мечка. Цѣло лѣто двамата приятели живѣли нераздѣлно: заедно работили, яли и пили и заедно спали. Единъжъ, като лѣгнали да спятъ, въглецарьтъ казалъ на мечката: „Приятелю, оттегли се на страна, защото много ти мириснатъ устата!“ — На мечката много дотегнали тѣзи думи, но пакъ нищо не казала.

Като наближила зимата, двамата приятели трѣбвало вече да се раздѣлятъ: въглецарьтъ да се завърне у дома си, мечката да се завре въ дупката си. Когато се раздѣляли, мечката казала на въглецарьтъ: „Приятелю, вземи брадвата и ме удари по гърба, та до година, когато се срѣцнемъ, да ме познаешъ по бѣлѣга“. Въглецарьтъ извършилъ това, слѣдъ което двамата приятели се раздѣлили.

На другата година въглецарьтъ, като отишълъ да гори въглища, пакъ намѣрилъ мечката, нъ не можалъ да ѝ познае, защото козината ѝ била измѣнена. Мечката осѣтила това и казала: „Както ми се вижда, ти не вѣрвашъ, че азъ съмъ твойтъ бивши приятель; нъ за да се увѣришъ, ела и виждь бѣлѣга на гърба ми!“ Въглецарьтъ отишълъ и прировилъ козината на гърба. „Ти си мойтъ